

ת"פ (באר שבע) 21-34353-07-21 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' אמר שלוֹף - בעצמו

ת"פ (באר-שבע) 34353-07-21 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' אמר שלוֹף - בעצמו שלום בא-ר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 34353-07-21 - מדינת ישראל - תביעות נגב
נ' ג ד
אמיר שלוֹף - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד בועז קניג
בית משפט השלום בבאר-שבע
[18.07.2024]
כבוד השופט יריב בן דוד
גזר דין
רקע

1. לאחר שנשמעה עדותה של עדת רניה ועדותה של אחות המטלוננות בתיק, הודה הנאשם בכתב אישום מתוון והורשע בביצוע עבירות של פצעה כהעבריין מזוין, תקיפה הגורמת חבלה ממש ותקיפה סתם, עבירות לפי סעיפים 335(א)(1), 380 ו-379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), בהתאם.
על פי עובדות כתב האישום המתוון, בשעות הלילה של יום 11.7.21, הילכו להן אל"ח, אי"ח ו-נא"ש (ילדות 2004-2005 להלן: "המטלוננות") למcoloת, ובדרך לשם פגשו בנאים, שהוא בן דודן של המטלוננות.
בנסיבות אלו, ולאחר שהמטלוננות אמרו לנאים כי הוא "אינו גבר ושהוא בחורה", החל הנאשם לזרוק אבנים לעבר המטלוננות ופגע ברגלה של אל"ח.
במהרש ובאותן נסיבות רץ הנאשם לכיוון המטלוננות והחל להכותן באמצעות מכות אגרוף בכל חלקו גופו.
או אז, משינוי המטלוננות להימלט, נטל הנאשם ענף עץ מהקרקע והכה בידה של נא"ש.
לאחר שענף העץ נשבר, הנאשם הכה בידה ובראשה של אל"ח, ובידה של אי"ח באמצעות החלק הנותר של הענף.
במהרש, משמעו אחיזותה של המטלוננות - הגב' א"א (להלן: "א"א") וגב' ה"ח את זעקוותהן של המטלוננות,
בירקsha א"א מהנאים כי ייחול ממעשי ודחפה אותם באמצעות ידיה בפנוי. או אז נטל הנאשם מוט מהקרקע והכה בראשה של א"א, אשר נפלה ארצתה.
כתוצאה מהתקיפות, נגרמו החבלות הבאות:
א. פצע בדמות חתך באורך 4 ס"מ בקדקוד ראשה של א"א, בגין נזקקה לטיפול בבית חולים; ב. שריטות בידה של אל"ח; ג. שפושף והמטומה בכף רגלה ולרבות שריטות בחזה של אי"ח.

במעשו אלו עבר הנאשם עבירות של תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי המתלווננות, ועבירה של פגיעה כההערביין מזוין כלפי א"א.

תקיר שירות המבחן

2. בעניינו של הנאשם הוגש ביום 23.12.2017 תקיר מטעם שירות המבחן (להלן: "התקיר"). על פי נתוני התקיר, הנאשם נשוי בן 26, מתגורר בשבט מסעדיין אל-עזהמה ליד רמת חובב.

ה הנאשם שלל כל התנותות בסמים ואלכוהול מטעמים דתיים. אשר לעבירות בהן הורשע, מסר הנאשם כי הבחן בבנות דודתיו אשר עברו ליד ביתו בשעות לילה מאוחרות והתענין במעשהיהם מתוך דאגה, ברם המתלווננות קראו לו בשמות גנאי ופגעו בכבוזו, ובשל כך פעל כלפיו באלימות.

שירות המבחן נפגש עם שתיים מהמתלווננות אשר מסרו כי בתקופה שקדמה לאירוע האלים, התגלו סכсоּר משפחתי בין אביהן, לבין אביו הנאשם והן סבורות כי זה הרקע לפגיעה בהן. המתלווננות מסרו כי חששות מה הנאשם ומבני משפחתו.

הוצע לנאשם להשתלב בטיפול בשליטה בכעסים, אך לשיטתו הוא ידוע להתרחק מהמקום בשעתicus וסביר כי לא ינהג שוב באלימות.

מחוד, התרשם שירות המבחן כי הנאשם בעל יכולות ורבליות תקיןות אשר מתמיד במישור התעסוקתי, בעל גורמי תמייה ונעדך עבר פלילי.

ማידך, התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתקשה לשולט בכעסיו ובדפוסי הנהגתו האלים וכי במצבים בהם הוא חש בפגיעה בכבוזו, הוא מתקשה להפעיל שיקול דעת עמוק ונוטה לפעול באלימות. כן התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות מלאה על מעשי, והעיר כי קיימת רמת סיכון להישנות הנהגות אלימה. הומלץ על ענית מאסר בדרך של עבודות שירות.

טייעונים לעונש

3. בדיון שנערך ביום 24.02.2017, הגיעה ב"כ המאשימה טיעונים בכתב (ת/6). ב"כ הנאשם העיד לעונש את מעסיקו של הנאשם, מר עלא אלעוקבי (להלן: "המעסיק"), ואת אביו הנאשם, מר יוסף שלוף (להלן: "האב").

המעסיק מסר כי הנאשם עובד אצלו מאז שנת 2017. לדבריו, הנאשם החל את עבודתו בתור עוזר וכיום התקדם לרמה של "צורך צנרת. להתרשםותו, הנאשם הוא "ילד שקט", איןנו אלים, מעולם לא ראה אותו מפגין עצבנות, והוא שמח להעסיקו.

אבי הנאשם מסר כי שמר על הנאשם באופן הדוק. לדברי האב, "רגע האמת" הגיע על רקע מריבותו עם אחיו, כשהאב היה מאושפז. האב מסר כי מודיע לטעות שעשה בנו וכי הוא צריך לשלם על קר, אולם ביקש מבית-המשפט להתחשב בנאשם ולתת לו הזדמנות נוספת.

4. ב"כ המאשימה הפנתה לערכיים המוגנים שנפגעו עקב ביצוע העבירות - זכות האדם להגנה על שלוונו ועל שלוונו גופו וזכותו לתחושים בטחון בכל מקום בו נמצא, וטענה כי מידת הפגיעה בערכיים אלה היא משמעותית ביותר.

נתען לפגעה ב-4 מטלונות במסגרת של אירוע מתמשך וחמור, לקשר המשפטי בין הנאשם למTELוניות ולכך ש-3 מהTELוניות היו קטיניות בעת האירוע.

ב"כ המאשימה הפניה לחבלות שנגרכו, לרבות במסגרת תיעוד רפואי (ת/1), ועתה למתחם ענישה אשר נע בין 20 ל-36 חודשים מסר בפועל.

אשר לנסיבות שאין קשורות בבצע העבירה, ציינה כי הנאשם, שעדר עבר פלילי, הודה בכתב האישום המתוקן אך לאחר תחילת שמיית הראיות בתיק, לאחר שהתייצבו חלק מהעדים, לרבות שמייתה בבית המשפט של אחת מהן. ב"כ המאשימה הפניה להתרשומות השלילית של שירות המבחן מה הנאשם ועתה על ענישה ברף הנמור של מתחם העונש הולם.

5. ב"כ הנאשם טען בפתח דין הטיעונים לעונש בכר שהמאשימה לא דיבקה בציון העובדות במסגרת טיעונית הכתובים והפנה לסעיפים 14, 17 ו-19. בפרט ציין כי הוגשה אף תעודת רפואי יחידה במסגרת שמיית הראיות (ת/1), אשר מטעדת פגעה רפואית של מTELוננט את חותם ויחידה ולא מעבר, וגם שם קיימת אי-אחדות בין אם מדובר ב-3 ס"מ או 4 ס"מ. עוד טען הסגנון נגד התייחסות המאשימה בטיעונית ל"אמירה מאימת" אותה אמר לכאורה הנאשם, אשר אינה מופיעה בכתב האישום המתוקן.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע חד פעמי של נאשם בן 27 אשר זולת אירוע זה, לא הסתבר מועלם עם החוק, והפנה לעדות המיטיק בעניין אופיו הטוב.

ב"כ הנאשם ציין כי בית-המשפט לא נutter לשילוחה נוספת של הנאשם לשירות המבחן לקבלת تسיקור משלימים, וטען כי לא קיימת אינדיקציה בדבר סירוב הנאשם להשתלב בהליך טיפול.

לטענת ב"כ הנאשם, מתחם העונש הולם צריך להתחיל במאסר מוותנה ולהסתיים במספר חדש עבודות שירות.

6. ב"כ הצדדים הפנו לפסיקה אשר תומכת לשיטתם בעתרתם העונשית.

7. בדבריו האחרונים, מסר הנאשם הדברים הבאים:

"כבד השופט אני טעיתי ועשיתי טעות חי. אני גם כן מבקש שהבנות יסלו לי על מה שעשית ונחזר לחיים טבעיים שלנו"

מתחם העונש הולם

8. מתחם העונש יקבע בהתאם לעקרון הילימה תוך משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בבצע העבירה (סעיף 40(ג)(א) לחוק העונשין). עיקרונו הילימה הינו העיקרי המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בניסיבותו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין).

9. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממשי הנאשם הם ריבונות אדם על גופו, זכותו לכבוד, לשלווה ולביטחון אישי, וכן הגנה על שלומו ושלמות גופו.

10. בית המשפט העליון התייחס לא אחת לתופעת האלימות בחברה הישראלית, אשר חוצה את כל סוגיו האוכלוסיota והמגדרים. ר' למשל האמור בע"פ 8991/10 יעקב מכבי נ' מדינת ישראל (נבו 2011.10.27):
"בית משפט זה קבע וקבע, בפסק דין רבים מספור, כי יש לעקרן מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזרת עונשים חמירים על אלו הבוחרים לנוקוט בדרך האלימות".

11. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות, המערבות פציעה כשהעבריין מזין מלמדת על טווח רחב יחסית של מסרים בפועל הנטען לנסיבות קונקרטיות הקשורות ביצוע התקיפות ולתוכאותיהן. להלן פסיקה מאפיינית של עבירה זאת, אשר בדרך כלל מתאפיינת בשימוש בסכינים, חפצים חדים אחרים, ואלות, ותוכאותיה קשות יותר מהמקורה הנדוי.

א. בע"פ 5128/21 אחמד סלאמה נ' מדינת ישראל (נבו 15.8.2021)
הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות פציעה כשהעבריין מזין, בכר שתקף ביחד עם אחיו שני מתلونנים. אחיו הנאשם השתמש במקל ואגרוף ואילו הנאשם עצמו לא אחז בכלי תקיפה. לאחד המתلونנים נגרמה חבלה חרודת בלתי וחתר בראשו, למתلون החני חתכים בקרקפת ובמצחו וגם הנאשם נחבל בראשו. המתחם שנקבע נע בין 15 ל-36 חודשים.

ב. בע"פ 3230/21 מחמוד עדילה נ' מדינת ישראל (13.5.2021)
מבקש 1 הורשע על פי הודהתו בעבירות פציעה כשהעבריין מזין בצוותא, איומים וקשרית קשור לביצוע עוון בכר שיצא במסגרת קבוצה לאייר את המתلون, כשהחברי הקבוצה מצויים בכל תקיפה, אלה וצינור ברזל. כתוצאה מהתקיפה, נגרם למתلون חתך גדול בקרקפת והוא נחבל בידו השמאלית ובצווארו. בית-משפט השלים קבע למבקש 1 מתחם שנוו בין 12 ל-36 חודשים מאסר. בשל העדר עבר פלילי ונוכחות לקחת חלק בהליך טיפול, נגזרו על מבקש 1 - 12 חודשים מאסר. ערעורו לבית-המשפט המחויז נדחה, וכן גם בבקשת רשות ערעור לבית-המשפט העליון.

ג. בע"פ 5377/23 פאדי דכוור נ' מדינת ישראל (נבו 19.7.2023)
הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות פציעה כשהעבריין מזין ותקיפה חבלנית, בכר ששרבר בקבוק על ראשו של מתلون אחד ודקר אותו בכל חלק גוףו באמצעות השברים ואז הכה במתلون נספ באגרוף בפניו. המתחם שנקבע נע בין 12 ל-36 חודשים מאסר בפועל. בית-משפט השלים סטה משיקולי שיקום מהמתחשם וגור דיןו ל-9 חודשים עבודה שירות. ערעור המדינה התקבל ועונשו של הנאשם הוחמר לכדי 15 חודשים מאסר בפועל. בבקשת הרשות לערעור נדחתה.

ד. בע"פ 8421/19 דוד אברהם דהן נ' מדינת ישראל (נבו 24.12.2019)

הנאשם הורשע על פי הودאותו בעבירות פצעה כשהעבריין מזמין ותקיפה סתם, בכר שדחף והפיל המתלוננת ארצה ואז הטיח ابن בראשו. המתחם שנקבע על ידי בית-המשפט נע בין 14 ל-42 חודשים מאסר. בשל עבר פלילי מכבד כלפי המתלוננת בתיק, הכלל מאסרים מותנים בר-הפעלה, נגזרו על הנאשם 23 חודשים מאסר בפועל בגין העבירות.

12. בבחינת נסיבות הקשרות ביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין) נשקלו הבאים: תכון שקדם לביצוע העבירה: על פי עובדות כתוב האישום, אין מדובר באירוע יומי ומתווכן מצד הנאשם, אלא בפגיעה מקרית בדרך למכלולת קרונות משפחתו אשר הסלים לה כדי אירוע אלימות. עדות לכך נמצאת גם בכל התקיפה בהם עשה הנאשם שימוש ספונטני - אבניים, ענף עץ, ומוט שהוא על הקרקע, כל תקיפה שהו "בשטח", ולא כל נשק קרים כגון סכינים אלות וכיוב בהם הצדיד מעוד מועד.

הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות: מבלי להקל ראש בזקם שנגרמו למתלוננות ולא"א אין מדובר בתוצאות קשות או בחלות משמעותיות - עיין בתיעוד הרפואי 1/1 ביחס לפצעה של א"א מעלה כי לא היה צורך בסגירת החתקן אלא אף בוצע חיטוי לפצע. חבלתה של אל"ח - שריטות בדיה, וחבלותיה של אי"ח - שפשוף והמתוממה בכך רגלה ושריתות בחזקה, אין חבלות קשות בבחינת נזק משמעותי (מבלי להקל ראש).

הנזק שהוא צפוי להיגרם מביצוע העבירה (פוטנציאל הנזק): נוכח טיב ואופי מעשי האלימות בה נקט הנאשם, ניתן לקבוע כיומו של פוטנציאל נזק ממשי, בעיקר נוכח תקיפת אל"ח בראשו עם חלק העז בו אחוז הנאשם, ותקיפת א"א בראשו באמצעות המוט אותו הרים הנאשם מהקרקע.

הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה: כתוב האישום לא מלמד על פניו על רקע קודם לאירוע, פרט לאמרית המתלוננות כלפי הנאשם עבר לתקיפתו כי הוא "אינו גבר ושהוא בחורה", עם זאת ניתן ללמוד מהמידע שהובא בתskill שירות המבחן כמו גם מדברי אבי הנאשם אשר העיד לעונש מטעמו, כי ברקע הדברים סכסוך משפחתי. במסגרת סעיף זה יצוין כי הנאשם פצע את א"א באופן המתואר בכתב האישום באמצעות מוט אותו הרים מהקרקע, רק לאחר, ובתגובה לכך שא"א דחפה אותו באמצעות ידיה בפניה.

13. בהתאם לאמור לעיל, סבורני כי מידת הפגיעה בערכיהם החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות הינה בינויו.

סבירני כי בנסיבות האירוע דן אשר פורטו לעיל, בהתאם לעקרון המנחה של הלימה, יש לקבוע מתחם ענישה הנע בין 9 חודשים אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ובין 18 חודשים מאסר בפועל.

שיםولي הענישה בתוך מתחם העונש
14. בגישה העונש המתאים לנאים בתוך מתחם העונש, נשקלו הנסיבות הבאות שאינן קשורות ביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):
 עבר פלילי: הנאשם נעדר עבר פלילי.

